

Tillväxt-reflex – Högflygande drömmar och en döende civilisation

Vi är på väg in i en valrörelse som präglas av integration, lag och ordning, men i de frågor som svensken enligt mätningar hyser störst oro över – hoten i vid bemärkelse mot miljö och klimat – härskar en öronbedövande tystnad. Jag tar mig därför friheten att störa friden med några reflektioner.

- Det talas mycket om biobränslen för flyget och det är utan tvekan en pusselbit. Sverige har förvisso gott om skog, men i ett globalt perspektiv och när bioenergin dessutom in-tecknats som råvara för fossilfri plast, bränsle till bilar, fartyg med mera är det ingen räddningsplanka att lita på.
Men elektricitet då? I Göteborg har man de senaste dagarna kunnat läsa att det satsas pengar på eldrivna flygplan. Ett tvåsitsigt plan visades upp och det finns andra exempel, som i Västerbottens inland där det finns tankar om små obemannade flygplan för medicintransporter ([Chalmersmagasin](#), se sid 13).
Även om små eldrivna farkoster bevisligen har lämnat marken är det inte samma sak som att kommersiellt elflyg skulle vara möjligt. Flygbränslet har tyvärr en oöverträffad egenskap, en egenskap som är särskilt kritisk för allt som flyger: den höga energitätheten där ett kilo flygfotogen innehåller 12 kWh. Att jämföra med ett litiumbatteri som kommer upp i cirka 0,12 kWh. Ett batteridrivet flygplan skulle alltså behöva lyfta ett bränsle som väger hundra gånger så mycket som dagens plan. Batterierna må bli bättre och motorerna effektivare, men utmaningen kan jämföras med en överviktig hundrakilosman som ska banta bort 99 av sina 100.
- [Vi måste förbereda oss på vår död](#) är den provocerande titeln på en text från Therese Uddenfeldts penna. Lika lite som vi kan lura döden genom vaccin mot Alzheimer kan de ekologiska hoten elimineras genom att dela upp dem i små hanterliga delar. Aldrig så billiga solceller, elbilar eller närodlande tomater förmår råda bot på tillväxtsamhällets fatala verkningar.
- Jag har flera gånger sagt till mig själv att släppa frågorna om den framtida tågtrafiken i Göteborg och Västlänken. Här är emellertid några kortare texter.
[Fyra spår vid Korsvägen](#) – är det som viktigast år 2026 eller 2056?
[Det besvärade faktumet](#) att den (av många älskade) järnvägen till Borås är beroende av den (av många hatade) Västlänken.
[Ett riktigt dåligt alternativ](#) till Västlänken. Man skulle kunna rycka på axlarna åt det om det inte vore för avsändaren – en politiker med ambitioner.
- [Den 20 juni](#) kommer klimatforskaren Kevin Anderson till Göteborg. En person som talar klartext om vad som krävs för att nå klimatmålen.

//Stellan Tengroth